

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/355/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114227830
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4114227830.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej- Polákovej, v právnej veci žalobcu: C. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XXX/XXX, R., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej zmluvy a určení neprijateľných zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 13. januára 2016 č. k. 10C/207/2014-94 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500030366 zo dňa 26. 08. 2013 je neplatná. Druhým výrokom určil, že zmluvné podmienky dohodnuté v čl. 6 Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. 8500030366 z 26. 08. 2013 v časti RPMN za úver 68,92 eura, ročnej úrokovej sadzby úveru 70,01%, priemernej RPMN 46,06%, predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01%, ročnej úrokovej sadzby revolvingu 76,30% sú neplatné z dôvodu neprijateľnosti týchto podmienok. Tretím výrokom určil, že zmluvná podmienka dohodnutá v bode 14.1. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere žalovaného z 15. 07. 2013 v časti zmluvnej pokuty vo výške 0,065% z dlžnej sumy za každý deň omeškania je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky. Štvrtým výrokom určil, že Rozhodcovská zmluva č. 8500030366 z 26. 08. 2013 je neplatná. Napokon rozhodol o trovách konania tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, § 59b ods. 1, § 54 ods. 1, § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka, § 1, § 2 písm. g/, § 9 ods. 2 písm. f/, § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch, § 551 a § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním zistil, že účastníci konania uzavreli dňa 26. 08. 2013 úverovú zmluvu č. 8500030366 označenú ako zmluva o revolvingovom úvere, ktorá má charakter formulárovej zmluvy. Žalovaný na základe zmluvy poskytol žalobcovi úver vo výške 1.500 eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v 42 splátkach, každú vo výške 80,37 eura mesačne. Celková čiastka, ktorú má žalobca zaplatiť žalovanému teda predstavuje sumu 3.375,54 eura, čo je uvedené v zmluve. Žalobcove náklady s úverom tak mali byť 1.875,54 eura, čo nie je v zmluve uvedené. Žalobca v konaní uviedol, že svoju povinnosť si doposiaľ splnil vo výške 990 eur, k čomu sa žalovaný nevyjadril. Zmluva obsahuje údaje o predpokladanej RPMN za úver 70,01%, ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,01% a priemernej RPMN za úver 46,06%. Zmluva neobsahuje dojednanie o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a ich prípadné poradie, ani konečnú splatnosť úveru. V zmluve je okrem tohto uvedené, že žalobcovi bol poskytnutý revolving vo výške 790,84 eura, ktoré skutočnosti žalobca nepotvrdil, pričom bola uvedená celková čiastka, ktorú musí žalobca zaplatiť

1.928,88 eura, predpokladaná RPMN 63,32% a ročná úroková sadzba 76,21%. Táto dohoda však neobsahuje náležitosti § 10 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch formou povoleného prečerpania. Účastníci uzavreli dňa 26. 08. 2013 aj dohodou o zrážkach zo mzdy k predmetnej úverovej zmluve, ktorá má tiež charakter formulárovej zmluvy. Na základe tejto dohody je zamestnávateľ povinný vykonávať v prospech žalovaného zrážky zo mzdy vo výške 80,37 eura a odvádzať ich na účet žalovaného. Žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu listom z 11. 10. 2013 o vykonávanie zrážok zo mzdy žalovaného na základe predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy a revolvingovej zmluvy, pričom dlh žalobcu evidoval k 11. 10. 2010 vo výške 3.375,90 eura. Napokon účastníci dňa 26. 08. 2013 uzavreli aj Rozhodcovskú zmluvu č. 8500030366, ktorá má charakter formulárovej zmluvy. V zmluve sa dohodli, že akékoľvek spory medzi nimi vyplývajúce alebo súvisiace s predmetnou úverovou zmluvou sa budú riešiť v súdnom konaní alebo rozhodcovským súdom.

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení tým, že žalovaný reálne vykonával realizáciu zabezpečovacieho prostriedku, čím dochádzalo k zásahu do jeho majetkovej sféry, rovnako má právny záujem aj na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok kvôli právnej istote v otázke skutočnej výšky jeho dlhu. Žalobca má naliehavý právny záujem aj na určení neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, pretože jeho právne postavenie je spochybňované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k žalovanému a nie je rozhodné, že ešte nedošlo k uplatneniu tohto práva, pričom naliehavý právny záujem vyplývaj aj zo samotného ustanovenia (najmä § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

4. Samotnú úverovú zmluvu súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu a tým sa otvoril priestor pre aplikáciu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca mohol zmluvné podmienky žalovaného iba akceptovať alebo celú zmluvu odmietnuť, ale nemal možnosť prejaviť svoju vôľu. Žalobca v konaní namietal dojednanie o RPMN za úver 68,92 eura, ročnú úrokovú sadzbu 70,01%, priemernú RPMN 46,06% a predpokladanú RPMN po poskytnutí revolvingu 70,01% a ročnú úrokovú sadzbu revolvingu 76,30%, ktoré boli dojednané rovnakým spôsobom, a preto sú z tohto dôvodu neprijateľné, čo podľa citovaných ustanovení spôsobuje ich neplatnosť a súd ich nepovažoval ani za individuálne dojednané. Dohodnutý úrok ako odplatu pri poskytnutí úveru vo výške 70,01% ročne a pri revolvingu 76,30% prevyšuje odplatu obvykle požadovanú v obdobných prípadoch o viac ako 20%, čo mal súd preukázané z internetovej stránky NBS. Okrem údaju ročnej úrokovej sadzby je pre žalobcu údajom na účely zistenia prípustnej výšky odplaty dôležitý aj údaj o RPMN, ktorá je pre tento úver žalovaným správne uvedená 68,92 eura, pričom priemerná RPMN bola v čase uzavretia zmluvy 16,42%, nie 46,60%, a teda ju prevýšila takmer 6-násobne. Pretože tieto dojednanie o odplate sú v rozpore s ust. § 53 ods. 6 OZ, sú absolútne neplatné podľa § 39 a § 41 OZ. Vzhľadom k tomu, že v danej zmluve absentujú viaceré obligatórne zákonné náležitosti, príp. sú uvedené v nesprávnej výške, je tento úver bezúročný a bez poplatkov a žalobca je povinný vrátiť žalovanému to, čo od neho dostal, voči čomu sa napokon v konaní ani nebránil. Pretože predmetom spotrebiteľskej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, podľa § 53b ods. 1 OZ nemôžu ani sankcie za omeškanie s plnením záväzku žalobcu prevyšovať maximálnu výšku určenú vykonávacím predpisom, a to nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. V danom prípade bolo riadne platenie splátok zabezpečené dvojitou sankciou, a to úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ podľa času omeškania maximálne 5,25% ročne a zmluvnou pokutou, ktorá bola dojednaná vo výške 23,725% ročne. Pretože sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov prevýšili priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a prevýšili aj trojnásobok úrokov z omeškania, je dojednanie o zmluvnej pokute neprijateľné pre jej neprimeranú výšku a obchádzanie zákonného inštitútu úrokov z omeškania. Pretože súd posúdil niektoré zmluvné podmienky ako neplatné, tieto posúdil z hľadiska § 41 OZ aj v súvislosti s neplatnosťou celého právneho úkonu, pričom dospel k záveru, že zmluva ako celok môže zostať v platnosti a to s ohľadom na vyjadrenie žalobcu. Napokon dospel k záveru, že je neplatná dohoda o zrážkach zo mzdy žalobcu ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalovaného, keď súd viaceré ustanovenia zmluvy posúdil ako neplatné, a preto nemôže byť platná ani dohoda, na základe ktorej by žalovaný mal možnosť vymôcť od žalobcu plnenia zákonom nedovoleného, zakladajúceho sa na nekalých zmluvných podmienkach a to práve pomocou zrážok zo mzdy žalobcu. Účastníci konania uzavreli aj rozhodcovskú zmluvu, ktorá je neplatná podľa § 53 ods. 5 OZ pre jej rozpor s § 53 ods. 4 písm. r/ OZ, hoci je v nej uvedená aj možnosť výberu medzi všeobecným a rozhodcovským súdom, pretože z pohľadu žalobcu ako spotrebiteľa je jedno, či mu rozhodcovské konanie vnúti rozhodcovská zmluva, alebo žalovaný ako veriteľ svojim konaním, čo je takmer pravidlo. Predmetná dohoda, ako aj rozhodcovská zmluva neboli so žalobcom individuálne dojednané, sú obsiahnuté vo formulárovej

predtlačí, a preto ich žalobca nemohol ovplyvniť, mohol ich iba akceptovať ako celok alebo ich odmietnuť, ale nemal možnosť prejaviť svoju slobodnú vôľu, čo rovnako spôsobuje neplatnosť. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP a v konaní úspešnému žalobcovi, ktorý si náhradu trov konania uplatnil, ale nevyčísľil, pričom mu žiadne trovy zo spisy nevyplývajú, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami nepriznal.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalovaný, ktorý namietal, že toto rozhodnutie je v rozpore s ust. § 157 ods. 2 OSP platného v tom čase. Rozsudok považuje za nepreskúmateľný, pretože zdôvodnenie „nerovnováhy“ a „hrubej nerovnováhy“ v neprospech spotrebiteľa nie je v ňom žiadnym spôsobom konkretizované. Popri nepreskúmateľnosti uviedol, že v zmysle § 53 ods. 1 OZ nie sú neprijateľnou podmienkou ustanovenia o predmete plnenia a cene plnenia (teda aj úroková sadzba a údaj o RPMN). Namietal, že súd prvej inštancie sa vôbec nevyporiadal s jeho vyjadreniami, ktoré podložil aj rozhodovacou činnosťou súdu. V konaní sa vôbec nezaoberal tým, čo v konaní uviedol a takýmto postupom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Namietal, že pokiaľ súd prvej inštancie určil podmienky dohodnuté v čl. 6 Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru v časti RPMN, ročnej úrokovej sadzby, priemernej RPMN a predpokladanej RPMN za neprijateľné podmienky, s týmto názorom nesúhlasil. Podľa ust. § 21 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. ministerstvo určuje priemernú hodnotu RPMN. Je preto nepredstaviteľné, ako je možné utvárať vlastnú vôľu ohľadne tohto údaju a ako jeho uvedenie v zmluve má spôsobiť značnú nerovnováhu v zmysle § 53 OZ. Údaj o priemernej RPMN sa musí do zmluvy uvádzať v zmysle § 9 ods. 2 písm. y/ zák. č. 129/2010 Z. z. Považuje za protiprávny záver, podľa ktorého údaj určený štátnym orgánom, ktorý musí byť do zmluvy uvedený v zmysle zákona, by bol neprijateľnou podmienkou. Zdôraznil nesprávne skutkové zistenia a chyby v právnom posúdení, keď vytkol, že priemerná hodnota RPMN v čase uzavretia zmluvy, ale aj v čase rozhodnutia súdu nebola 11,55%. Evidentne si tento údaj súd pomýlil s priemernou úrokovou sadzbou bánk, pričom ide o diametrálne odlišné pojmy. V čase uzavretia zmluvy bola RPMN platná v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v hodnote 46,06%. Úroková sadzba úroku z omeškania bola v hodnote 16,50%. Zmluva obsahuje dohodu o zmluvnej pokute 0,04% denne, čo predstavuje 14,6% ročne. Táto hodnota neprevyšuje zákonom stanovené obmedzenie. Hodnota 14,6% ročne je menej ako 46,06% a je tiež menej ako 16,50%. Výrok súdu je zmätočný aj preto, že uzatvorená zmluva medzi účastníkmi konania ani neobsahuje dohodu o pokute 0,065% denne. V zmluvných dojednaniach je výslovne uvedené 0,04% denne. Svojím odvolaním napáda aj výrok, podľa ktorého má byť neplatná dohoda o zrážkach zo mzdy. Súd prvej inštancie neuviedol v tejto časti žiaden dôvod neplatnosti, ktorý by sa na túto dohodu vzťahoval. Rozhodnutím súdu nebola určená neplatnosť celej zmluvy o revolvingovom úvere, čo znamená, že zabezpečenie pohľadávky je legitímne. Z logiky veci podľa neho vyplýva, že ak súd nerozhodol o neplatnosti celej zmluvy, čiže neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy nemôže byť ani z dôvodu akcesorickej povahy tohto právneho úkonu vo vzťahu k zmluve ako takej. Súd na odôvodnenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy neuviedol žiaden dôvod, na základe čoho je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné a arbitrárne. Napokon napadol aj posúdenie rozhodcovskej zmluvy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, nakoľko súd vychádzal z nesprávnych záverov a výkladu pojmu „individuálne dohodnutý“. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod č. k. 13Co/111/2014, kde súd konštatoval o rovnakej rozhodcovskej zmluve, že ide o platný právny úkon, na základe ktorého bola založená právomoc rozhodcovského konania. Rovnaký záver vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre vo veci 25CoE/22/2014, Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 1CoE/328/2013 a ďalších rozhodnutí, v ktorých súdy konštatovali, že obdobná rozhodcovská zmluva nie je žiadnou neprijateľnou podmienkou a je teda platným právnym úkonom. Poukázal na dve základné oprávnenie, resp. možnosti povinného vo vzťahu k ovplyvneniu toho, či rozhodcovská zmluva vznikne, eventuálne, či dôjde k jej zrušeniu. Bola tu zakotvená možnosť dodatočného odstúpenia od rozhodcovskej zmluvy a práve táto možnosť sa z pohľadu definovania pojmu „individuálny“ javí ako základný fakt, ktorý neguje závery súdu. Rozhodcovská zmluva totiž nevznikla za stavu, že by spotrebiteľ nemal informáciu, že ju prijať nemusí. Táto informácia sa uvádza hneď v popredí textu rozhodcovskej zmluvy, a teda aj z hľadiska transparentnosti danej informácie nie je možné konštatovať deficit informovanosti na strane spotrebiteľa. Podotkol, že z rozhodcovskej zmluvy je podstatné prehlásenie veriteľa, že existencia rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou vzniku úverovej zmluvy a informácia o tom, čo rozhodcovské konanie je. Žalobca v lehote 14 dní mohol uzavretie rozhodcovskej zmluvy dodatočne prehodnotiť. O tomto bol informovaný transparentným spôsobom, keď priamo nad podpisovou doložkou sa v bode 7. Rozhodcovskej zmluvy nachádzalo ustanovenie o tomto oprávnení. Z týchto dôvodov sa domáhal žalovaný zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, pričom si zároveň uplatnil aj trovy odvolacieho konania.

6. K podanému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Nesúhlasil s dôvodmi uvádzanými žalovaným v podanom odvolaní. Rozhodnutie považuje za spravodlivé a odôvodnené a vydané v súlade so zákonom.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného (§ 379 a § 380 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Podľa § 470 odsek 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 470 odsek 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

10. Počnúc od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý zrušil dovtedy platný zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky súdny poriadok. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ak nie je ustanovené inak), je potrebné na danú právnu vec aplikovať právnu úpravu zák. č. 160/2015 Z. z.

11. Podľa § 389 odsek 1 písmeno b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

12. Podľa § 389 ods. 1 písmeno c/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

13. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že súdy zistia skutkový stav a po výklade použitia relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I.ÚS 50/04).

14. Podľa článku 46 odsek 1 Ústavy SR každý má právo domáhať sa zákonom stanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je tiež právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami a argumentmi a dôkaznými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05).

15. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorého súčasťou je právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa článku 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na odôvodnenie rozhodnutia (II.ÚS 383/06); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Ústavný súd SR vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom aj zákonom procesno-právnom a hmotno-právnom rámci. Procesno-právny rámec predstavuje predovšetkým princíp riadneho spravodlivého procesu, ako vyplýva aj z čl. 46 a nasl.

ústavy a z čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúci ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť, pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I.ÚS 46/05, II.ÚS 76/07). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v § 220 CSP.

16. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

17. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, zistil, že súd prvej inštancie v danej veci nedostatočne zistil skutkový stav veci, vec nesprávne právne posúdil a rozhodnutie neodôvodnil tak, aby zodpovedalo požiadavkám ustanovenia - v tom čase § 157 ods. 1 OSP a teraz § 220 ods. 2 CSP - preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a vec podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Žalobca sa podanou žalobou na súde prvej inštancie dňa 23. 09. 2014 domáhal určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500030366 zo dňa 26. 08. 2013 je neplatná. Ďalej sa domáhal určenia, že zmluvné podmienky dohodnuté v čl. 6. Zmluvy o revolvingovom úvere (tak, ako žaloba bola doplnená jej dodatkom zo dňa 12. 10. 2015 na č. I. 84-85), v zmysle ktorého je predpokladaná RPMN za úver 70,01%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN za úver 46,06%, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%, sú neprimeranou zmluvnou podmienkou a sú neplatné. Ďalším výrokom sa domáhal určenia, že zmluvná podmienka dohodnutá v bode 14.1 zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere žalovaného zo dňa 15. 07. 2013 v časti Zmluvné pokuty vo výške 0,065% z dlžnej sumy za každý deň omeškania neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky. Napokon sa domáhal určenia, že Rozhodcovská zmluva č. 8500030366 z 26. 08. 2013 je neplatná. Žalobca dôvodil tým, že dňa 26. 08. 2013 uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500030366, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 1.500 eur. Nakoľko sa dostal do omeškania so splácaním úveru, žalovaný začal vykonávať zrážky z jeho mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Dohodu o zrážkach zo mzdy považuje za neplatnú z dôvodu, že nebola s ním ako so spotrebiteľom osobitne a individuálne dojednaná. Ďalej za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje aj podmienky v zmluve o revolvingovom úvere a najmä ustanovenia týkajúce sa RPMN, ročnej úrokovej sadzby, predpokladanej RPMN, ročnej úrokovej sadzby revolvingu, keď tieto sadzby považuje za rozpore s dobrými mravmi, keď riadne plnenie splátok je zabezpečené dvojitou sankciou a to v zmysle všeobecných zmluvných podmienok, jednak zmluvnou pokutou, a jednak úrokom z omeškania. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje aj Zmluvu o rozhodcovskej zmluve č. 8500030366, nakoľko rozhodcovská zmluva je neurčitý právny úkon, je neplatná, keď rozhodcovská doložka obsiahnutá v rozhodcovskej zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nemal sa možnosť s ňou oboznámiť, a preto takúto zmluvu považuje za zmluvnú podmienku neprijateľnú podľa § 53 ods. 4 písm. a/ OZ.

19. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500030366 zo dňa 26. 08. 2013 je neplatná. Druhým výrokom určil, že zmluvné podmienky dohodnuté v čl. 6. Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru v časti RPMN za úver 68,92 eura (správne malo byť uvedené %), ročnej úrokovej sadzby úveru 70,01%, priemernej RPMN 46,06%, predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01%, ročnej úrokovej sadzby revolvingu 76,30% sú neplatné z dôvodu neprijateľnosti týchto podmienok. Tretím výrokom určil, že zmluvná podmienka dohodnutá v bode 14.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere z 15. 07. 2013 v časti Zmluvné pokuty vo výške 0,065% z dlžnej sumy za každý deň omeškania je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky. Napokon, štvrtým výrokom určil, že Rozhodcovská zmluva č. 8500030366 z 26. 08. 2013 je neplatná. Uvedený rozsudok napadol v zákonnej lehote odvolaním

žalovaný, ktorý namietal v 1. rade jeho nepreskúmateľnosť, ale aj ďalšie skutkové okolnosti a nesprávne právne posúdenie veci, bližšie uvedené v jeho písomnom odvolaní.

20. Z obsahu spisu a z predložených listinných dôkazov vyplýva, že účastníci konania dňa 26. 08. 2013 uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500030366, kde žalovaný ako dodávateľ poskytol žalobcovi ako spotrebiteľovi úver (úverový limit) vo výške 1.500 eur s platnosťou úveru 42 mesačných splátok o 80,37 eura, pričom celková čiastka, ktorú dlžník musí zaplatiť (úrok + úroky) za celú dobu čerpania úveru predstavuje suma 3.375,54 eura. Predpokladaná RPMN za úver je 70,01%. V bode 6. zmluvy o revolvingovom úvere sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere na poskytnutú čiastku 1.500 eur pri splatnosti úveru počas 42 mesiacov a pri mesačnej splátke 80,37 eura je uvedená RPMN za úver 68,92%, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná RPMN za úver 46,06% a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,30%. Dňa 26. 08. 2013 došlo aj k uzatvoreniu dohody o zrážkach zo mzdy žalobcu uzatvorenú podľa Občianskeho zákonníka, kde z bodu 2 vyplýva, že bola v zmysle § 551 OZ k zabezpečeniu pohľadávky uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy, príp. z iných príjmov, v zmysle ktorej zamestnávateľ dlžníka (v tomto konaní žalobcu) je povinný vykonávať v prospech spoločnosti mesačné splátky zo mzdy vždy v riadnom výplatnom termíne vo výške 80,37 eura mesačne. Ďalej sa v spise nachádzajú zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, kde pod bodom 14.1 sú uvedené sankcie a to úrok z omeškania, ako aj zmluvná pokuta vo výške 0,065% dlžnej sumy za každý deň omeškania. Napokon sa v spise nachádza aj rozhodcovská zmluva zo dňa 26. 08. 2013 vo formulárovej podobe, kde dlžník (žalobca) vyhlasuje a svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy, pričom vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienka uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere. Zo záverečných ustanovení tejto zmluvy vyplýva, že žalobca je oprávnený odstúpiť od tejto zmluvy bez uvedenia dôvodov do 14 kalendárnych dní od uzatvorenia tejto zmluvy.

21. Medzi základné práva spotrebiteľa patrí právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami. Neprijateľné podmienky (§ 53 OZ) sú ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V prípade, že sú súčasťou spotrebiteľskej zmluvy, považujú sa za neplatné. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Rovnako za neplatné sa nebudú považovať ani neprijateľné podmienky, ktoré boli individuálne dohodnuté. Individuálne dohodnuté zmluvné ustanovenia sú také, s ktorými sa spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť pred podpisom zmluvy a mohol ovplyvniť ich obsah.

22. Pokiaľ súd prvej inštancie určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500030366 zo dňa 26. 08. 2013 je neplatná, je potrebné konštatovať v zmysle vyššie uvedeného, že v tejto časti je rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľný, keď súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal námietkami žalovaného v jeho vyjadrení zo dňa 15. 01. 2015 (č. I. 52 a nasl.). Rovnako je potrebné považovať za nepreskúmateľný rozsudok súdu prvej inštancie v časti, v ktorej súd vyslovil, že aj rozhodcovská zmluva je neplatná podľa § 53 ods. 5 OZ. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s podstatnými námietkami žalovaného v tom smere, že rozhodcovská zmluva bola so žalobcom individuálne dojednaná, keď žalobca buď mohol nepristúpiť na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy, resp. jednostranne mohol dosiahnuť zánik takejto dohody a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzavretie, resp. existenciu hlavnej zmluvy. Nevyporiadal sa s tou skutočnosťou, že predmetná rozhodcovská zmluva nie je súčasťou ani zmluvy o revolvingovom úvere, ani súčasťou inej zmluvy, ale je uzatvorená ako samostatná zmluva a v tejto súvislosti neposúdil to, či spĺňa charakter individuálneho dojednania, resp. nespĺňa a až potom môže byť neprijateľnou podmienkou.

23. Rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný a zmätočný v jeho výrokoch II. a III., kde súd určil zmluvné podmienky dohodnuté v čl. 6 Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru (týkajúce sa RPMN, ako aj ročnej úrokovej sadzby) a v čl. 3., kde určil, že zmluvná podmienka dohodnutá v bode 14.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere v časti Zmluvné pokuty je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky. Je potrebné dať za pravdu odvolateľovi, že priemernú hodnotu RPMN stanovuje Ministerstvo financií SR v zmysle § 21 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. Tieto údaje sú zverejňované na webovej stránke ministerstva z informácií a údajov, ktoré predkladá Ministerstvu financií SR a Národnej banke Slovenska veriteľ, pričom za správnosť týchto údajov zodpovedá veriteľ. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je pre spotrebiteľov najdôležitejším indikátorom ceny úveru. Náklady sú v tomto prípade suma, ktorú musí dlžník zaplatiť za požičanú sumu. RPMN teda

vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, pretože zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Ročná percentuálna miera nákladov je právne upravená a zadefinovaná v zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. RPMN majú zo zákona povinné uvádzať banky aj splátkové spoločnosti, ako vo svojich ponukách, tak aj v zmluve. V prípade, že RPMN nie je v zmluve o pôžičke uvedená, považuje sa pôžička za bezúročnú.

24. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne konať o podanom návrhu žalobcu, pričom opätovne posúdi jeho nároky ako spotrebiteľa v zmysle ustanovení § 52 a nasl. OZ, ako aj platného zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Opätovne sa bude zaoberať jednotlivými dojednaniami v revolvingovej zmluve a posúdi, či tieto nároky, ktoré považuje žalobca za neprijateľné zmluvné podmienky, sú takými dojednaniami, ktoré by bolo možné posúdiť ako neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 OZ. Súd prvej inštancie opätovne právne posúdi zistený skutkový stav, tento vyhodnotí v zmysle príslušných zákonných ustanovení, ako aj jeho povinnosťou bude vyporiadať sa s prostriedkami procesnej obrany žalovaného a na tieto dá primeranú a jasnú odpoveď. Povinnosťou súdu prvej inštancie je odôvodniť svoje rozhodnutie v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP tak, aby bolo preskúmateľné odvolacím súdom.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).